

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/184/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010386
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci proti obžalovaného A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 12.10.2023, sp. zn. 17T/18/2023, na verejnom zasadnutí konanom 09.04.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. XXX D. E. C. XXXX,

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za použitia ust. § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienčne odkladá a ukladá sa mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta rozsudkom z 12.10.2023, č. k. 17T/18/2023-164 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 17. 11. 2022 v čase o 14:30 hod. na ulici Hlavnej v obci Neded pri predajni Coop Jednota, po predchádzajúcom požití omamných a psychotropných látok, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, s evidenčným číslom F., a to konkrétne pod vplyvom metamfetamínu s koncentráciou v krvi v množstve 243 ng/ml, amfetamínu v krvi v množstve 69 ng/ml, delta-9-tetrahydrokanabinol v krvi množstve 7 ng/ml a koncentrácia 11-nor-delta-9-

tetrahydrokanabinolkarboxylová kyselina v krvi množstve 404 ng/ml, ktorý stav jednoznačne vylučoval jeho spôsobilosť viesť a ovládať motorové vozidlo spoľahlivo a bezpečne, jednalo sa o hranicu absolútnej a nespochybniteľnej nespôsobilosti viesť motorové vozidlo, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 289 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 30 mesiacov.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť a množstvo priestupkov na úseku cestnej dopravy. Za posledné dve odsúdenia boli obžalovanému (v oboch prípadoch išlo okrem iného o zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona) uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom výrok o treste Okresného súdu Bratislava 5 bol zrušený z dôvodu ukladania súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/36/2010. Trest odňatia slobody odsúdený vykonal dňa 15. 08. 2015, kedy bol prepustený na slobodu. Obžalovaný bol doposiaľ až 40-krát priestupkovo riešený na úseku cestnej dopravy, pričom uložené peňažné pokuty v priestupkom konaní, nemali na jeho správanie žiadny výchovný vplyv a takisto očividne ani výkon predošlého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Okresný súd tak v tomto prípade neuvažoval o uložení akéhokoľvek alternatívneho trestu (a to aj napriek tomu, že v trestnom rozkaze k takému kroku pristúpil, avšak podaním odporu a prednesením obžaloby sa trestný rozkaz zrušil, teda ako by nikdy nebol vydaný, preto súd nie je viazaný trestom, ktorý bol v ňom uložený), ktorý by zjavne u neho nemal žiadny prevýchovný a nápravný účel, nakoľko obžalovaný dlhodobo nerešpektuje žiadne autoritatívne rozhodnutie štátnych orgánov a v pokračovaní porušovania predpisov neustále pokračuje, čím ohrozuje nielen svoje zdravie ale aj zdravie, životy a majetok ostatných. Obžalovaný nepožíva dobrú povesť ani v obci C., kde dlhodobo žije a je známy ako osoba, ktorá požíva omamné a psychotropné látky, ktorá svojimi neprimerane rýchlymi jazdami ohrozuje bezpečnosť cestnej premávky. Z uvedených dôvodov mu preto okresný súd vymeral nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, čo je v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo by mohol byť pre obžalovaného primeraný čas, za ktorý by mohol vo výkone trestu prehodnotiť svoje doterajšie správanie a nadobudnúť vnútorné presvedčenie, že spôsob jeho doterajšieho života, kedy ohrozoval jednak svoje zdravie, život a majetok, ale najmä zdravie, život a majetok iných, nie je správny. Takisto okresný súd pri výmere trestu zohľadnil množstvo užitej návykovej látky, ktoré podľa znaleckého posudku nebolo zanedbateľné. S poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/36/2010). Napokon okresný súd obžalovanému v zmysle § 61 ods. 2 Trestného zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, pretože sa trestného činu dopustil ako vodič motorového vozidla. V tomto prípade mu vymeral trest v trvaní 30 mesiacov, nakoľko predošlý 2-ročný trest zákazu činnosti ani zákazy činností uložené mu v rámci správneho konania, nevedli k náprave obžalovaného ako vodiča.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania a obžalovaný podal odvolanie a to proti výroku o treste.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil sám i prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní poukázal na trestný rozkaz a uviedol, že rozsudok okresného súdu nerešpektuje zásady uvedené v § 34 Trestného zákona a uložený trest je neprimeraný. Bol odsúdený za inú trestnú činnosť, pre ktorú je vedené toto trestné konanie, pričom trest vykonal pred viac ako 8 rokmi. Poukázal na správu o povesti zamestnávateľa, z ktorej vyplýva, že je zodpovedným a bezproblémovým zamestnancom. Tiež uviedol, že pokiaľ súd poukazuje na priestupkové záznamy, tak práve trest odňatia slobody s podmienečným odkladom a skúšobnou dobou by obžalovaného nútil k dlhodobému dodržiavaniu zákona nielen vo sfére trestných činov, ale aj priestupkov. Zároveň je možné mu uložiť primerané povinnosti a obmedzenia,

prostredníctvom ktorých súd priebežne môže sledovať správanie obžalovaného za účelom jeho nápravy. Dodal, že sa príkladmo stará o svoju matku, s ktorou žije v jednej domácnosti a ktorej bol priznaný status invalida v rozsahu 60 percent. On sám trpí zdravotnými problémami, v dôsledku ktorých bol v októbri 2023 aj hospitalizovaný. Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou a to aj za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností. K odvolaniu pripojil prepúšťaciu správu z 03.10.2023 a lekársku správu – nález.

Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného písomne nevyjadril.

Za účelom prejednanía podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 09.04.2024. Verejného zasadnutia sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca.

V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval všetkých skutočností uvedených v odvolaní a navrhol tomuto vyhovieť. Obžalovaný uviedol, že mu to je ľúto, dôležité pre neho je nestrátiť zamestnanie, starať sa o matku, ktorá nikoho nemá a je chorá.

Podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou – obžalovaným, postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere treba uviesť, že zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti

a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútka páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva

ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a

právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

príčom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútka, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd u obžalovaného správne preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u neho zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Správne potom okresný súd aplikoval ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona a trest odňatia slobody tak bolo možné v tejto veci ukladať až na 1 rok. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd nepostupoval správne, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko krajský súd nepovažoval za nevyhnutné na obžalovaného vplývať

výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, nevyžaduje si to ani ochrana spoločnosti, ani náprava páchatela.

Pokiaľ ide o povahu spáchaného prečinu, trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je ohrozovací trestný čin. Objektom tejto skutkovej podstaty je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatela, ktorý v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Páchatelom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (všeobecný), z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom obžalovaného, že v prejednávanej príhode je možné ukladať trest podmienený (s probačným dohľadom) a ukladať primerané obmedzenia a povinnosti.

Ide totiž o to, že obžalovaný vykonal posledný trest v roku 2015, k trestnej činnosti sa priznal, je riadne zamestnaný a tak je podľa názoru krajského súdu možné racionálne očakávať, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a s probačným dohľadom spolu s trestom zákazu činnosti bude naplnený účel trestu sledovaný ust. § 34 Trestného zákona, tu najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Nemožno tiež opomenúť odstrašujúci účinok samotného trestného konania.

Pokiaľ ide o výmeru trestu, vymeraný trest odňatia slobody 6 mesiacov je v polovici zákonného rozpätia a vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu je takýto trest možné podľa krajského súdu považovať za primeraný a spravodlivý. Skúšobná doba na úrovni 3 rokov je dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho života preukázal polepšenie aj čo sa týka nepožívania omamných a psychotropných látok.

Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, krajský súd mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uloženie tohto druhu trestu si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti. Pokiaľ ide o 30 mesačnú výmeru tohto trestu, krajský súd ju považuje za primeranú nielen okolnostiam prípadu, ale aj osobe obžalovaného, najmä s poukazom na jeho priestupkovú minulosť v doprave.

K odôvodneniu napadnutého rozsudku okresného súdu krajský súd považuje za potrebné dodať, že je pravdou, že v tejto veci bol podaný odpor a trestný rozkaz bol zrušený, t. j. okresný súd nie je ním viazaný, ale na druhej strane okresný súd je povinný dať obžalovanému odpoveď v rámci práva na spravodlivý proces, prečo najprv peňažný trest uložený trestným rozkazom považoval za dostatočný a zákonný, keď napokon obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody pri nezmenených skutkových okolnostiach, a takáto úvaha okresného súdu úplne absentuje.

Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol o treste pre obžalovaného, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali.

Krajský súd považuje ním uložené tresty vo vzájomnej kombinácii za nielen zákonné, ale aj primerané a spravodlivé, ktoré splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdia konanie obžalovaného.

Tento rozsudok bol prijatý jednotne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.